

Direcció, administració, publicitat i vendes:
 Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquena. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
 07001-Palma de Mallorca.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda,
 Jesús Prats (fotografia), Rosa Serrano (documentació)
 i Violeta Tena.
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
 Bonada, Xevi Camprubí, Àlex Millan, Enric Rimbau
 (cap de redacció) i Gemma Morales (secretària de re-
 dacció).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (correcció lin-
 güística), Miquel Benítez (escàner i portada), Vanesa
 Prieto (maquetació i gràfics).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alza-
 mora, Oriol Amat, Xavier Bru de Sala, Toni Canís,
 Salvador Cardús, Salvador Cot, Martí Domínguez,
 Xavier Duran, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert
 Ferri, Ramon Folch, Josep Gifreu, Manuel S. Jardí,
 Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Andreu Mas-
 Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
 Marta Pessarrodona, Ferran Sàez Mateu, Antoni Serra
 Ramoneda, Sebastià Serrano, Bernat Sòria, Mònica
 Terribas, Adolf Tobena, Ramon Tremosa, Josep M.
 Ureta, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Ferran Casas (Madrid), Macià
 Claramunt (Castelló), Míriam Díez (Roma), Joan Lluís
 Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Rabat), Sebastià Girard
 (Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres), Carles
 Marquès (Menorca), Octavi Martí (París), Rosanna
 Melià (Terres de l'Ebre), Anna Sàez (Lleida), A. V.
 Santamaria (Alacant), Toni Solanelles (Andorra).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
 Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta
 Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Antoni
 Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan
 Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo,
 Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculiers, Júlia
 Esbert, Joan Esculiers, Enric Faura, Laia Fernández,
 Anna Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser
 Gasol, Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimfeirer,
 Paco Gisbert, Dani Gómez (País Basc), Andreu
 Gomila, Jordi Llaonart (Kuwait), Maite Insa, Josep
 Maria López Llaví, Josep Enric Llebot, Josep-Vicent
 Marquès, Joan M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau,
 Montse Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Gaspar Pericay,
 Carles Pont, Pilar Rahola, Paula Reig, Marià Sánchez,
 Lali Sandiumenge (el Caire), Jordi Sebastià, Màrius
 Serra, Cristina Simon, Sergi Tarin, Eva Tarragona,
 Jordi Tejel, Josep Maria Terricabras.

Traductors: David Egea (alemany), Àngels Giménez
 (alemany), Yolanda Girao (italià), Maite Insa (anglès i
 francès)

Col·laboradors gràfics: Agencia Efe, Tina Bagué,
 Joan Celià, Rafa Gil, Vicente A. Jiménez, Salvador
 Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanesa Prieto.
Foto portada: Efe.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Bar-
 celona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i As-
 sumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Signo Gràfico S.L.
 Alboraia (L'Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
 (S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà,
 ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocò-
 pia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Un debat agredolç

El debat de política general espanyol al Congrés dels Diputats va girar entorn de dos grans temes: la política antiterrorista i la nova situació basca després del 17 d'abril, i el model territorial de l'estat, centrat en el finançament i els nous estatuts. Zapatero no va defugir el cos a cos amb Rajoy i l'un i l'altre no van tenir cap problema, malgrat els plans de l'endemà, per escenificar la fractura del consens entre PSOE i PP en política antiterrorista. Encara és aviat per aventurar què passarà, si el pacte quedarà congelat uns mesos i després es reactivarà o si haurà passat a la història i ara s'obrirà el joc a la resta de partits.

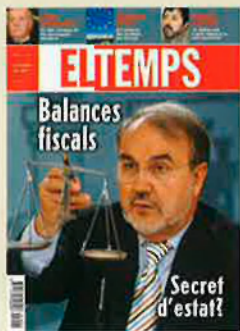
En tot cas, no sembla que el PP estiga disposat a seure amb el PNB i amb ERC en la cerca de vies a la resolució del conflicte basc. Però una nova etapa política s'ha obert al País Basc i al debat de política general d'Espanya es va evidenciar. El front del PSOE i PP s'ha trencat i els socialistes semblen estar ara disposats a cercar vies de diàleg real i a assumir compromisos per eradicar la violència política, cosa que mai s'hauria fet de bracet del PP.

Zapatero va estar molt dur amb el cap de l'oposició, però els dubtes i la seua manca de decisió i de polítiques clares en els grans temes territorials, si bé no li van fer perdre el debat, fi que van permetre que, PP endins, Rajoy es consolidara com a líder de la dreta espanyola. En el terreny autonòmic és on més a la vista van quedar les llacunes de Zapatero. De manera implícita, el president espanyol va admetre que, a diferència del que passa amb el PP, la seua política territorial no està definida, atès que ha d'intentar arribar a un mínim comú denominador amb Maragall, Chaves, Rodríguez Ibarra, les autonomies del PP i els seus socis d'ERC i IU-ICV.

Davant d'ERC i CiU, que van contraposar el seu estil de fer política a Madrid -d'una banda la pacient i arriscada aposta per federalitzar l'estat i avançar cap al que Puigcercós va definir, en una de les seues millors intervencions parlamentàries, com l'"estació final" de la independència, i de l'altra la política de "peix al cove" de la federació nacionalista-, Zapatero va evitar refermar grans compromisos amb l'Estatut i el finançament. Això sí, no va tancar la porta al diàleg bilateral malgrat que els acords han de ser multilaterals i va admetre que Catalunya paga molt i que, com a Balears, ha de tenir un finançament millor. Cap portaveu català -i Joan Herrera (ICV) s'hi va esmerar- va aconseguir, però, comprometre'l a deixar el paper arbitral per implicar-se en favor d'aquesta "Espanya plural i federal".

Així les coses, el debat va deixar un gust agredolç perquè mentre s'albira que una via de solució per al País Basc, els compromisos autonòmics, si bé no es van esfu-
 mar, no es van concretar.

Als nostres lectors

Les conclusions que s'en podrien derivar de la publi-
 cació de les balances fiscals dels Països Catalans amb
 l'estat, fan que aquestes hagen esdvingut una mena de
 secret d'estat. Amb excuses ben diverses, el govern de
 Madrid nega el pà i la sal als polítics catalans, que
 reclamen la publicitat de les dades, conscient que els
 resultats que se'n podrien extraure justificarien la peti-
 ció de reforma de finançament que des de Catalunya es
 reclama.

En un extens dossier EL TEMPS analitza els motius
 de l'ocultisme per part de Madrid i tracta d'explicar la
 poca solidesa de les excuses del govern espanyol basa-
 des en el poc rigor de la meteorologia de càlcul, una metodologia contrastada i
 avalada per l'UE.

Jaume Monzó, coordinador